AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 79r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

sis ut prosya que amissa sunt rede
ant. uetu hoc nō m ad insipienciā
faces. s̄ potius ut sapiam q̄d iam
per nouu testamēti gratiam a te exp̄
tare quid desiderare q̄d posce debe
am Clamo ipse ego ut michi bona
temporalia non auferant. Tu aut
in sancto hūtus laus usi l̄ Nolo ut
relinquas gaudiū meū. qua ci
nale felicitate requiro Deū hec
in sordib⁹ uetustatis. tu āt queis
mundicia nouitatis. nō erauditedy,
istū cupiditate relinq̄s. quia cu
tate in qua hītes queis. caritas āt
dei diffundit in cordib⁹ nr̄is. s̄ per
spm scm qui datus ē nob Idō in sō
hūtas laus ist laus videntiū te.
q̄ non in se laudant s̄ in te. quid
em hūt quod nō acceperūt. ut q̄
gloiat in dnō gloiet Nec ē gra
nou testamēti Nam i veti testa
mēto qui commēdabas nō mīsia
te peti sperariq̄ debere. eāā ipam
terena temporalemq̄ felicitate In
te speuerūt prēs nr̄i. speuerūt et
eripuisti eos. ad te clamauerūt et
salui facti sunt. in te speuerūt et nō
sunt confusi Illos quippe prēs
mtet mmm mmmcos suos viuē
tes et diuicias implesti. et ab ho
stibus eruisti glōsasq̄ victorias
reportare fecisti. et de duīsis eos
mortibus liberasti. pro alio sub
iecasti ne ferret arietē. aliuz
de putredine sanū et ei dupla
que amiserat reddidisti. alium
mt leones esurientes illesum
interiuq̄ seruasti. alioz mt fla
mas deambulantiū grata voce lau
datus es Tale aliquid in xpō ex
pectabant fiei iudei vnde pbarēt
si ne filius dei esset Ex eoz psona et
in libro sapiēc dicit Dōte tpis
sima adempnem⁹ eū illū Sit eni
respectus in finomib⁹ q̄nus Siem
uer⁹ filio dei ē suscipiet eū. et libe
rabit eū de mānibus fīnoz Hec
inquit cogitauerūt et erauerūt. ex
cecauit eni eos malicia eoz Atten
dētes ipse tēpo veīs testamenti
et illā patrū eāā temporalē felicita
tē in qua illis exhibenda demōstr̄
unt deus eāā talia dona sua esse
nō iudicūt iā esse tpus quo reuela
ret in xpō bona eterna ipe deuz
pstare iustis. qui bona temporalia
pstat et impiis Demq̄ cū diuis
set in te speuerūt prēs nr̄i. speua
uerūt et eruisti eos. ad te clama
uerūt et salui facti sunt. in te spa
uerūt et nō sunt confusi. inde quid
aduixit Ego aut sum vermis
et non homo Quod videt q̄dem
ad commendandā humilitate sim
plicē dictū. ut se in oculis pseqn̄
cū abiectissimū quuddā et otem
ptissimū demonstraret Sz non
ē ontempnendū altitudo secreti
pfunditasq̄ misterij. pse tim
in eis ūbis que tunto saluatorij
in pphecie pdicatione coaptant
Dictus hmc sensū elegantissimū
a prioib⁹ ideo se hoc nomīe xpm
pnūciāi voluisse. q̄ vermis te cu
ne sine contubitu nasciē. sic na
tus ē ille de btā ūtgine Sz ī lib⁹